

การศึกษาการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย

Study on the arrangement of the Chiang Rai ASEAN Flower Expo 2020

at the Kok Riverside Garden Chiang Rai

(วันรับบทความ: 10 กรกฎาคม 2565; วันแก้ไขบทความล่าสุด: 25 สิงหาคม 2565; วันตอบรับการตีพิมพ์บทความ: 30 สิงหาคม 2565)

กัณณิกา สุจะดา *

Kannika Sujada *

ทิพย์ ศรีนวล **

Thip Srinuea **

นรินทร์ทิพย์ ตีคำ ***

Narinthip Tikam ***

กัญญารัตน์ บัวย่อย ****

Kanyarat Buayoi ****

วราดวง สมณาศักดิ์ *****

Waraduang Sommanasak *****

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย และ (2) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักท่องเที่ยวเข้าชมงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 จำนวน 200 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า 1) ระดับความคิดเห็นต่อการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงรายโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 2) ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานเพิ่มพันธุ์ไม้และมีการจำหน่ายพันธุ์ไม้สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการ ควรปรับโครงสร้างและเปลี่ยนแนวคิดในการจัดงานในแต่ละปี ควรมีโซนดอกไม้ที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินเข้าไปถ่ายรูปได้ ควรปรับปรุง

**** นักศึกษา, หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต, สำนักวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

**** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สำนักวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ห้องน้ำให้มีความสะอาดและมีจำนวนที่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยวภายในงาน และต้องการให้หน่วยงานเพิ่มการประชาสัมพันธ์และเพิ่มระยะเวลาในการจัดงาน เพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างจังหวัดเข้ามาเที่ยวชมในจำนวนมาก

คำสำคัญ: การจัดงาน, มหกรรมไม้ดอก, สวนไม้งามริมน้ำกก

Abstract

The objectives of this research are (1) to study the level of organizing of the Chiang Rai ASEAN Flower Expo 2020 at the Kok Riverside Garden. Chiang Rai Province and (2) to study the level of problems and suggestions about Organizing the ASEAN Flower Festival Chiang Rai 2020 at the Kok Riverside Garden Chiang Rai the questionnaire was used as a study tool. The samples used in the study were there were 200 tourists visiting the Chiang Rai ASEAN Flower Festival 2019. The statistics used in the analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation.

The results of the study revealed that 1) the level of organizing the Chiang Rai ASEAN Flower Expo 2020 at the Kok Riverside Garden. Chiang Rai Province as a whole was at a high level and 2) problems and suggestions about Organizing the ASEAN Flower Festival Chiang Rai 2020 at the Kok Riverside Garden Chiang Rai Province, namely wanting the agency to increase plant species and selling plants for tourists who want should restructure and change the concept of organizing events each year There should be a flower zone where tourists can walk in and take pictures. Restrooms should be improved to be clean and have sufficient numbers for tourists at the event and want the agency to increase publicity and increase the duration of the event for tourists from other provinces to visit in large numbers.

Keywords: organizing events, Flower Festival, Beautiful garden by the Kok Rive

1. บทนำ

ปัจจุบันรัฐบาลและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว โดยมีการส่งเสริมให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น โดยเห็นว่า การท่องเที่ยวภายในประเทศมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจการท่องเที่ยว และรายได้ที่มาจาก การท่องเที่ยวนั้นจะกระจายไปสู่ประชาชนทุกระดับ รวมทั้งกระจายไปสู่ภาคธุรกิจต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (วิไลพร เสถียรอุดร, 2561) และรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยก็คิดเป็นมูลค่ามหาศาล สถานการณ์ การท่องเที่ยวเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการใช้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมาเป็นกลยุทธ์พัฒนาเศรษฐกิจทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเจริญเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเยี่ยมชม (พระปลัดระพิน พุทธิสาร, 2562)

เชียงรายเป็นจังหวัดสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวทางภาคเหนือด้วยเหตุที่เชียงรายมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติสภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เข้ามาท่องเที่ยวมากเป็นลำดับต้นๆ ของประเทศ ซึ่งเป็นไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) โดยมียุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการด้านท่องเที่ยวให้เกิดสมดุลและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความสมดุลให้กับการท่องเที่ยวผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่ม การส่งเสริมวิถีไทย และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบูรณาการการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวและการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ (ปิยพงษ์ ยามเมฆ, 2561)

เนื่องจากจังหวัดเชียงรายในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคมมีสภาพอากาศที่หนาวเย็นทำให้นักท่องเที่ยวมีความอยากสัมผัสกับสภาพอากาศ และแหล่งพืชพันธุ์ดอกไม้ที่อุดมสมบูรณ์เต็มไปด้วยความสวยงาม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีรูปแบบที่โดดเด่นเป็นลักษณะเฉพาะตัวทั้งสิ้น เพราะการท่องเที่ยวแต่ละรูปแบบมีความแตกต่างกันด้านสถานที่ ด้านเวลาและสิ่งอำนวยความสะดวก แต่สิ่งที่นักท่องเที่ยวได้จากการท่องเที่ยวนั้น คือประสบการณ์การท่องเที่ยวทั้งการเรียนรู้ ความสนุกสนานและการพักผ่อน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และพัฒนา จึงได้เกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขึ้น โดยมีรูปแบบการท่องเที่ยวแบบธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นนั้นๆ และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ โดยมีการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมในภาคท้องถิ่น เพื่อตระหนักถึงคุณค่าและความสมดุลของสิ่งแวดล้อมและก่อประโยชน์สูงสุดต่อท้องถิ่น (ปทุมพร แก้วคำ, 2561)

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จึงเป็นนโยบายและแนวทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยผลักดันให้เป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยมีการจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมในภาคท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสืบไป ซึ่งนโยบายและแนวทางการท่องเที่ยวนี้ยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจกับการอนุรักษ์ฟื้นฟูโดยการสร้างชุมชนให้มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมดูแลรักษา การฟื้นฟูและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดงานและเพื่อต้องการทราบปัญหาและข้อเสนอแนะของการจัดงานเพื่อจะได้นำผลการศึกษาไปแก้ไขและพัฒนาสำหรับการจัดงานในปีต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย

3. ประโยชน์ของการวิจัย

3.1 ทำให้ทราบการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย

3.2 นำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลเชิงวิชาการให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปต่อยอดและพัฒนาการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงรายในปีต่อไป

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ ข้อมูลทั่วไปของงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียน

4.2 ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวเข้าชมงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ซึ่งรวมทั้งสิ้น 872,262 คน (อ้างอิงจากสถิติผู้เข้าชมงาน “งานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020” ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย, 2563)

4.3 ขอบเขตพื้นที่

ขอบเขตทางด้านพื้นที่ คือ สวนไม้งามริมน้ำกก ศูนย์ราชการฝั่งหมิ่น อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 แบบแผนการวิจัย

การศึกษการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

5.2 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวเข้าชมงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ซึ่งรวมทั้งสิ้น 872,262 คน (อ้างอิงจากสถิติผู้เข้าชมงาน “งานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020” ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย, 2563) โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้มาจากการใช้ตารางกำหนด

ขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, & Morgan. 1970) หลังจากนั้นใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สัดส่วนของกลุ่มประชากรโดยกำหนดความคลาดเคลื่อน 5% เนื่องด้วยสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ส่งผลให้ปริมาณนักท่องเที่ยวลดลงทางกลุ่มผู้วิจัยจึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพียง 200 คน

5.3 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ศึกษาการจัดงานมหรพรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย จำกัดโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพและแหล่งข้อมูลการจัดงาน เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ มีจำนวน 6 ข้อ และ

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อการจัดงานมหรพรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 18 ข้อ (ใช้มาตรวัดแบบ Interval Scale) เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert's scale, 1976) ที่มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์โดยใช้คะแนนเฉลี่ย (Best & kahn, 1993) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 –5.00	หมายถึงเห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 –4.20	หมายถึงเห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 –3.40	หมายถึงเห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 –2.60	หมายถึงเห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 –1.80	หมายถึงเห็นด้วยน้อยที่สุด

5.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ทำการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

5.4.1 การหาค่าความเที่ยงตรง โดยการตรวจสอบค่า IOC พบว่าแบบสอบถามที่ทำการประเมินไม่มีระดับคะแนนต่ำกว่า 0.5 อีกทั้ง ผู้วิจัยได้นำมาปรับแก้ไขต่อไปตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และได้รับความเห็นชอบจากที่ปรึกษางานวิจัยแล้ว (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2560)

5.4.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2560) โดยผลการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือด้วยการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) ด้วยสถิติครอนบาค อัลฟา (Cronbach's Alpha) พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.8718 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือ

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ และนำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดย การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) อธิบายลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ โดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ส่วนข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ใช้การสัมภาษณ์ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 ผลศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	68	34.00
หญิง	132	66.00
อายุ		
15 – 24 ปี	110	55.00
25 – 34 ปี	35	17.50
35 – 44 ปี	19	9.50
45 – 54 ปี	13	6.50
55 – 64 ปี	13	6.50
65 ปีขึ้นไป	7	3.50
ผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถาม	3	1.50
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	7	3.50
มัธยมศึกษาตอนต้น / ตอนปลาย / ปวช.	82	41.00
ปริญญาตรี	99	49.50
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	10	5.00
ผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถาม	2	1.00
อาชีพ		
นักเรียน / นักศึกษา	105	52.50

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกษตรกร	7	3.50
รับจ้างทั่วไป	20	10.00
ข้าราชการ	20	10.00
พนักงาน / ลูกจ้าง	16	8.00
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	27	13.50
ผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถาม	5	2.50
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	73	36.50
5,001 – 10,000 บาท	34	17.00
10,001 – 15,000 บาท	20	10.00
15,001 – 20,000 บาท	19	9.50
20,001 – 25,000 บาท	15	7.50
25,000 บาทขึ้นไป	21	10.50
ผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถาม	18	9.00
การค้นหาแหล่งข้อมูลของการจัดงาน		
อินเทอร์เน็ต	113	40.65
เพื่อน /ญาติ	93	33.45
เอกสารแผ่นพับ / โบรชัวร์	29	10.43
บริษัททัวร์	1	0.36
วิทยุ / โทรทัศน์	17	6.12
ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว / ททท.	25	8.99
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 15-24 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประกอบอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท การค้นหาแหล่งข้อมูลของการจัดงานมหรเรมไม้ดอกอาเรียนเรียนราย 2020

6.2 ผลศึกษาเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย

ข้อที่	ประเด็นความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	มาตรฐานการควบคุมโรคโควิด-19 โดยมีจุดคัดกรองภายในงานอย่างเคร่งครัด และการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ	4.20	0.69	มาก
2	ภายในงานมีการจัดงานโดยแบ่งพื้นที่ออกเป็นโซนต่างๆ ด้วยการปลูกประดับตกแต่งด้วยพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับนานาพันธุ์ โดยเฉพาะพันธุ์ไม้ดอกเมืองหนาวที่หาชมได้ยาก	4.17	0.71	มาก
3	บริเวณภายในงาน มีพันธุ์ไม้ที่หลากหลายและทัศนียภาพโดยรวมสวยงาม	4.22	0.78	มากที่สุด
4	มีการผสมผสานระหว่างดอกไม้ ศิลปะ วัฒนธรรม ดนตรี และกีฬา เข้าด้วยกันอย่างสร้างสรรค์	4.36	0.69	มากที่สุด
5	มีพื้นที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจบริเวณภายในงานอย่างเพียงพอ	4.29	0.72	มากที่สุด
6	สถานที่ภายในงานมีความสะอาดและปลอดภัย	4.01	0.86	มาก
7	ภายในงานมีห้องน้ำที่สะอาด ปลอดภัยและเพียงพอ	4.31	0.67	มากที่สุด
8	ร้านค้าและร้านอาหารมีเพียงพอต่อการให้บริการของนักท่องเที่ยว	3.84	0.90	มาก
9	ร้านค้าต่างๆ มีความหลากหลายของสินค้า อาหารและเครื่องดื่ม มีการจัดโซนร้านค้าอย่างเป็นระเบียบและสะอาด	4.01	0.81	มาก
10	ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มภายในงานมีการตั้งราคาที่เหมาะสม	3.95	0.79	มาก
11	มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยภายในงานอย่างทั่วถึง	3.96	0.80	มาก
12	มีเจ้าหน้าที่คอยให้ข้อมูลประจำจุดต่างๆ ภายในงานอย่างทั่วถึง	4.18	0.81	มาก
13	เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการภายในจุดต่างๆ ของงานพูดจาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส	4.17	0.77	มาก

ข้อที่	ประเด็นความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
14	พื้นที่จอดรถสะดวกและเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวงาน	4.24	0.79	มากที่สุด
15	มีการให้บริการรถสาธารณะที่สะดวกต่อการเดินทาง	3.95	0.83	มาก
16	วันในการจัดงานระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2563 – 10 มกราคม 2564 อย่างเหมาะสม	3.87	0.77	มาก
17	เวลาในการจัดงานมีความเหมาะสม (เวลา 7.00 – 22.00 น.)	4.09	0.78	มาก
18	ภายในงานมีการจัดกิจกรรมให้กับผู้ชมทุกช่วงวัย	4.31	0.69	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.12	0.06	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อและหากพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นมากไปหาน้อย ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการผสมผสานระหว่างดอกไม้ ศิลปะ วัฒนธรรม ดนตรีและกีฬา เข้าด้วยกันอย่างสร้างสรรค์ รองลงมา คือ ภายในงานมีห้องน้ำที่สะอาด ปลอดภัยและเพียงพอ ถัดมา คือ มาตรฐานการควบคุมโรคโควิด-19 โดยมีจุดคัดกรองภายในงานอย่างเคร่งครัด และการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ และระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ร้านค้าและร้านอาหารมีเพียงพอต่อการให้บริการของนักท่องเที่ยว

6.3 ผลศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย

พบว่า 1) ควรเพิ่มถังขยะภายในงานให้มีจำนวนที่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว และควรตั้งจุดคัดกรองให้มากกว่า 1 จุด 2) ควรมีรถรับส่งสำหรับนักท่องเที่ยว เพราะที่จอดรถกับภายในงานมีระยะทางค่อนข้างไกล 3) ควรปรับปรุงห้องน้ำให้มีความสะอาดและมีจำนวนที่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยวภายในงาน 4) ควรปรับปรุงการจัดโซนไม้ดอกกับโซนร้านค้าให้ชัดเจน และควรบอกป้ายชื่อไม้ดอกให้ชัดเจน 5) ควรปรับโครงสร้างและเปลี่ยนแนวคิดในการจัดงานในแต่ละปี และควรมีโซนดอกไม้ที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินเข้าไปถ่ายรูปได้และควรมีการจัดความสูงของดอกไม้ในระดับที่แตกต่างกัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวถ่ายรูปได้หลายมุมและสะดวก 6) ต้องการให้หน่วยงานเพิ่มการประชาสัมพันธ์และเพิ่มระยะเวลาในการจัดงาน เพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างจังหวัดเข้ามาเที่ยวชมในจำนวนมาก 7) ต้องการให้หน่วยงานเพิ่มพันธุ์ไม้และมีการจำหน่ายพันธุ์ไม้สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการ และ 8) ต้องการให้หน่วยงานมีการตรวจสอบราคาอาหารของร้านค้าที่เข้ามาขายภายในงาน เนื่องจากในงานร้านตั้งราคาขายสินค้าสูงกว่าราคาขายในตลาดทั่วไป

7. การอภิปรายผล

7.1 ระดับความคิดเห็นต่อการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ณ สวนไม้งามริมน้ำกก จังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบริเวณภายในงานมีพันธุ์ไม้ที่หลากหลายและทัศนียภาพโดยรวมสวยงาม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ สถานที่ภายในงานมีความสะอาดและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยและภายในงานมีห้องน้ำที่สะอาด ปลอดภัยและเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เนื่องจากจังหวัดเชียงราย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย ส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยวที่ตกแต่งด้วยไม้ดอกเมืองหนาวนานาพันธุ์ และไม้ดอกไม้ประดับหลากหลายสายพันธุ์ พร้อมสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีล้านนา ตลอดจนเปิดโอกาสให้กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพต่างๆ นำผลผลิตและผลิตภัณฑ์ชุมชนมาจำหน่าย เพื่อสร้างรายได้ มุ่งหวังให้มีส่วนช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงราย จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าชมงานนับล้านคน และทำให้จังหวัดเชียงรายมีรายได้หมุนเวียนพร้อมกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิชัย เทพเทียมทัศน์ (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการการตลาดการท่องเที่ยวอาเซียนอย่างมีความได้เปรียบตามการรับรู้ของนักท่องเที่ยวไทยระดับบน ผลการศึกษาพบว่า ระดับการจัดการการตลาดการท่องเที่ยวอาเซียนมีความได้เปรียบในระดับมาก โดยมีเฉพาะ ในด้านการรับรองของผู้จำหน่ายทัวร์ การรับรองของนักท่องเที่ยว ความรุนแรงทางการแข่งขัน คู่แข่งผู้ประกอบการรายใหม่ และการคุกคามจากสินค้าทดแทน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัครพลพิตตะห์ มุขอด และคณะ (2561) ได้การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อตลาดต้องชมแลผาหน้าถ้ำ ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสถานที่ ด้านกิจกรรม ด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ ด้านการให้บริการของ ผู้จัดจำหน่ายสินค้าและผู้ให้บริการ และด้านสภาพแวดล้อมโดยรวม ส่วนข้อเสนอแนะนักท่องเที่ยวให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรับปรุงพื้นที่จอดรถให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเพียงพอ ควรปรับปรุงห้องน้ำให้สะอาดและเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว ควรมีถังขยะตั้งอยู่แต่ละจุดและแยกประเภทขยะที่ชัดเจน ร้านค้าควรแต่งกายให้ถูกสุขลักษณะโดยมีการใส่ผ้ากันเปื้อนและมิดผมให้เรียบร้อย ด้านสภาพแวดล้อมโดยรอบควรจัดให้มีสถานที่พักผ่อนและที่นั่งสำหรับประทานอาหาร และควรให้มีการขายของบนเรือเพื่อให้เห็นวิถีชีวิตของตลาดน้ำ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิมล คนไฉ และพันธ์วัลลี รวมรัย (2562) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณารายด้าน พบว่าด้านผลิตภัณฑ์มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านบุคลากร และด้านลักษณะทางกายภาพ โดยทุกด้านมีระดับความพึงพอใจ ระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนาพร ไตรภพ และพิเศษ ชัยดิเรก (2563) ได้การศึกษาพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวม มีผลต่อการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก และผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

7.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะ นักท่องเที่ยวมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2020 ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานเพิ่มพันธุ์ไม้และมีการจำหน่ายพันธุ์ไม้สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการ ควรปรับโครงสร้างและเปลี่ยนแนวคิดในการจัดงานในแต่ละปี และควรมีโซนดอกไม้ที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินเข้าไปถ่ายรูปได้และควรมีการจัดความสูงของดอกไม้ในระดับที่แตกต่างกัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวถ่ายรูปได้หลายมุมและสะดวก ควรปรับปรุงการจัดโซนไม้ดอกกับโซนร้านค้าให้ชัดเจน และควรบอกป้ายชื่อไม้ดอกไม้ให้ชัดเจน ควรปรับปรุงห้องน้ำให้มีความสะอาดและมีจำนวนที่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยวภายในงาน ต้องการให้หน่วยงานมีการตรวจสอบราคาอาหารของร้านค้าที่เข้ามาขายภายในงาน ควรเพิ่มถังขยะภายในงานให้มีจำนวนที่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว และควรตั้งจุดคัดกรองให้มากกว่า 1 จุด ควรมีรถรับส่งสำหรับนักท่องเที่ยว เพราะที่จอดรถกับภายในงานมีระยะทางค่อนข้างไกล และต้องการให้หน่วยงานเพิ่มการประชาสัมพันธ์และเพิ่มระยะเวลาในการจัดงาน เพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างจังหวัดเข้ามาเที่ยวชมในจำนวนมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลชนก จันทรเกตุ (2560) ได้การศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาชุมชนเกาะยอ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า การจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนเกาะยอยังไม่เกิดความยั่งยืน เนื่องจากขาดความสมดุลในการพัฒนาทางด้านมิติของเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวของคนชุมชนอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากประชาชนในชุมชนไม่ได้มีส่วนร่วมในทุกๆ ขั้นตอนของกระบวนการจัดการ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า มิติด้านที่ขาดความยั่งยืนและควรได้รับการแก้ไขตามลำดับความเร่งด่วน คือ มิติการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และด้านมิติการพัฒนาสังคมวัฒนธรรม และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนเกาะยอ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชุมชน ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากเครือข่ายภายนอก และปัจจัยด้านนโยบายมาตรการและกฎหมาย ซึ่งนำไปสู่ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนเกาะยอเพื่อให้เกิด ความยั่งยืน คือ ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในรูปแบบคณะกรรมการมีแผนงานด้านท่องเที่ยว มีระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชนอย่างยั่งยืนที่มีความสมดุลของการพัฒนาในมิติทางด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการมีส่วนร่วมของชุมชน ในทุก ๆ กระบวนการ นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุไรดา กาสอ (2561) เรื่องแนวทางการจัดการท่องเที่ยวพื้นที่ตำบลทุ่งหว่า อำเภอทุ่งหว่า จังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านบริบทของชุมชนในพื้นที่พบว่า ชุมชนมีความเอื้อต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ เนื่องจากคนในชุมชนมีทัศนคติที่ดี และมีความต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งมีส่วนได้เปรียบจากการที่พื้นที่กำลังเข้าสู่การประเมินเพื่อเข้าสู่พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรณีโลก ทำให้หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรในพื้นที่ให้มีมาตรฐานในการรองรับการประเมินจากองค์การยูเนสโก 2) ผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ พบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักเรียนนักศึกษาและกลุ่มนักท่องเที่ยวศึกษาดูงาน นิยมเดินทางแบบไม่ค้างคืน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่ำกว่า 5,000 บาท ช่องทางการรับรู้ข้อมูลสูงสุดคือเว็บไซต์ของอบต. ทุ่งหว่า 3) ด้านศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ผู้วิจัยพบว่า ศักยภาพด้านการจัดการการท่องเที่ยวของพื้นที่อยู่ในระดับที่นักท่องเที่ยวพอใจแต่การจัดการด้านการบูรณาการพื้นที่ที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวหรือจุดที่มีการพักของนักท่องเที่ยวยังไม่ได้รับการพัฒนาเพื่อ

ตอบสนองความต้องการใช้บริการของนักท่องเที่ยว 4) ผลการศึกษาเพื่อได้แนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลทุ่งหัว อำเภอบึงสามพัน จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยพบว่าศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวของพื้นที่ ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่มีบูรณาการร่วมกันในการสร้างแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวร่วมกัน ทั้งด้านการพัฒนาพื้นที่และด้านการเชื่อมโยงเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งนี้หากมีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่ดีจะสามารถสร้างความดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยวในการเลือกเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มากยิ่งขึ้น

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

8.1.1 ด้านการจัดการ ควรให้หน่วยงานที่จัดเพิ่มการประชาสัมพันธ์และเพิ่มระยะเวลาในการจัดงาน เพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างจังหวัดเข้ามาเที่ยวชมในจำนวนมาก และควรเพิ่มพันธุ์ไม้และมีการจำหน่ายพันธุ์ไม้สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการ นอกจากนั้นหน่วยงานควรตรวจสอบราคาอาหารของร้านค้าที่เข้ามาขายภายในงาน

8.1.2 ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวเสนอควรเพิ่มถังขยะภายในงานให้มีจำนวนที่เพียงพอแก่นักท่องเที่ยว ตั้งจัดคัดกรองให้มากกว่า 1 จุด ควรปรับปรุงห้องน้ำให้มีความสะอาดและมีจำนวนที่เพียงพอแก่นักท่องเที่ยวภายในงาน

8.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรศึกษาความพึงพอใจของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียน

8.2.2 ควรศึกษาถึงปัจจัยที่สร้างเจตคติที่ดีของการจัดงานมหกรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย เพื่อเป็นการค้นหาปัจจัยที่สำคัญ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลชนก จันทรเกตุ. (2560). การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืนกรณีศึกษาชุมชนเกาะยอจังหวัดสงขลา. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กาญจนาพร ไตรภพ และพิเศษ ชัยดิเรก. (2563). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.
- ปทุมพร แก้วคำ. (2561). การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านฮองแฮ่ Community Based Tourism Management Baan Hong Hae. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 12(3), 133-149.
- ปิยพงษ์ ยาเมฆ. (2561). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของศูนย์พัฒนาโครงการหลวงม่อนเงาะ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระปลัดระพิน พุทธิสาร. (2562). การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและศาสนาในประเทศอาเซียน: กรณีศึกษาหลวงพระบาง สปป.ลาว. โครงการพัฒนาศักยภาพการวิจัยเชิงพื้นที่ในกลุ่มประเทศอาเซียน ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วิไลพร เสถียรอุดร. (2561). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- วุฒิชัย เทพเทียมทัศน์. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการการตลาดการท่องเที่ยวอาเซียนอย่างมีความได้เปรียบตามการรับรู้ของนักท่องเที่ยวไทยระดับบน. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- สุไรดา กาซอ. (2561). แนวทางการจัดการการท่องเที่ยว พื้นที่ตำบลทุ่งหว้า อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุวิมล คนไว และพันธ์วลี รามริย์. (2562). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 14(1), 194-204.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย. (2562). งานมทรรรมไม้ดอกอาเซียนเชียงราย 2019. เชียงราย: องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย.

อับดุลฟัตตะห์ มูซอด และคณะ. (2561). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อตลาดต้องชมแลผาหน้าถ้ำ ตำบลหน้าถ้ำ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา*. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ภาษาอังกฤษ

Best, J., & Kahn, J. V. (1993). *Research in Education* (7th ed). Boston: Allyn and Bacon.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing* (5th ed). New York: Harper Collins Publishers.

Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.